

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 016577 17 Кж 2
Бања Лука, 30.01.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Даворке Делић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног М.К., због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката Н.Б. из Бање Луке, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 016577 16 Кв 2 и 3 од 22.12.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 30.01.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног М.К., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 016577 16 Кв 2 и 3 од 22.12.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 016577 16 Кв 2 и 3 од 22.12.2016. године, одбачени су захтјеви осуђеног М.К. и његовог браниоца за понављање кривичног поступка завршеног правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 016577 15 К од 23.11.2015. године (која је потврђена пресудом Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 016577 16 Кж од 10.03.2016. године), којом је оглашен кривим због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и осуђен на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година.

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено, изјавио бранилац осуђеног због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући, спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Неосновани су приговори жалбе браниоца осуђеног којима се истиче да је првостепени суд починио битну повреду одредаба кривичног поступка из

члана 311. став 1. тачка к) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), јер, на супрот тврдњи жалбе, нема противрјечности између изреке побијаног рјешења и разлога рјешења, а такође побијано рјешење садржи разлоге за све одлучне чињенице, па и за закључак првостепеног суда да нису испуњени законски услови за понављање поступка из члана 343. став 1. тачке а) и в) ЗКП РС, из којих је захтјев браниоца осуђеног поднесен.

Надаље, приговорима садржаним у жалби браниоца осуђеног, се не може оспорити правилност чињеничних утврђења и закључак побијаног рјешења да се пресуда којом је осуђени оглашен кривим не заснива на лажном исказу свједока З.Ч., јер се захтјевом, не нуди правоснажна пресуда којом је утврђено да је овај свједок који је саслушаван пред првостепеним судом и то у два наврата (и као свједок оптужбе и као свједок одбране), дао лажан исказ.

Исто тако, првостепени суд је правилно утврдио да изјава свједока З.Ч., овјерена код нотара, након окончања првостепеног поступка, не представља нови доказ који и поред дужне пажње и опреза није могао бити изнесен на главном претресу, обзиром да је овај свједок саслушан на главном претресу и као свједок оптужбе и као свједок одбране, по правилима директног и унакрсног испитивања, којом приликом му је било омогућено да објасни или побије своје раније дате исказе из истраге, сходно члану 288. став 1. ЗКП РС. Осим тога, исказ овог свједока дат на главном претресу, као и његови другачији искази из истраге (у којима је јасно означио осуђеног М.К. као једног из групе која је извршила предметно кривично дјело), били су као такви предмет свестране анализе и савјесне оцјене како првостепеног суда, тако и другостепеног, који је испитао правилност оцјене исказа овог свједока по свим приговорима жалбе браниоца оптуженог (који се и у захтјевима понављају).

Стога је, по оцјени овог суда, правилно првостепени суд поступио када је захтјеве осуђеног и његовог браниоца одбацио, утврдивши да нема законских услова за понављање поступка, а на основу овлашћења из члана 347. став 1. ЗКП РС.

Због наведеног, ваљало је жалбу браниоца осуђеног одбити и одлучити као у изреци овог рјешења, на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић